WIJKKRANT

Wijkraad
Horstlanden
Veldkamp

IN DIT NUMMER **2/2026**

- Bij de voorzitter aan tafel
- De zwarte zwaan en de witte gans
- Nieuw in de wijk: Tankstation
- Een boek voor elk gevlucht kind
- Drukke openbare wijkvergadering
- Een eroscentrum voor onze gasten
- De Gezellig en Veilig clubjes
- Op bezoek bij het repaircafé
- Column

Wij staan zes dagen per week klaar om u te begeleiden, te behandelen en te adviseren op het gebied van lichamelijke klachten.

Fysiotherapie
Manuele therapie
Bekkenfysiotherapie
Haptonomie
Psychosomatische fysiotherapie
Echografie
Zwangerfit
Medische trainingstherapie
Fitness

Fysiotherapie Emmastraat

Emmastraat 248, 7513 BJ Enschede
Tel. 053 4300722, www.fysio-enschede.nl

Ondernemers en bedrijven in Horstlanden Veldkamp, wilt u uw bedrijf onder de aandacht brengen bij duizenden geïnteresseerde lezers in onze levendige wijk?
Adverteren in de wijkkrant is hiervoor de perfecte kans!

Waarom adverteren in de wijkkrant?
- Lokale zichtbaarheid:
  Bereik uw doelgroep direct in de buurt.
- Betaalbaar: Voordelige tarieven voor elke ondernemer.
- Betrokken lezers: De wijkkrant wordt gretig gelezen door bewoners die geïnteresseerd zijn in lokale ontwikkelingen en aanbiedingen.

Mogelijkheden per plaatsing:
Kleine advertenties vanaf €25,-
Grote advertenties vanaf € 87,-
Geïnteresseerd?
info@collook.nl

Samen maken we onze wijk nog levendiger!

Euverman Nuyts
Waar dromen thuiskomen

Geluk begint bij de perfecte woning

www.euvermannuyts.nl

geWOON geluk
Dat staat als een huis
Wij bouwen toekomst

UITVAARTVERZORGING
GERDA MEULMAN

Betrokken & oprecht

"Ook met een klein budget maak ik samen met u een persoonlijke en waardige uitvaart mogelijk."

Gerda Meulman
06 - 28 30 48 75
(24/7 BEREIKBAAR)
WWW.UITVAARTVERZORGING-GERDAMEULMAN.NL

Schildersbedrijf-Enschede
Voor al uw schilderwerk, glas en behang

Tel. (053) 431 06 41 Mob. 06 - 54958460
E-mail info@schildersbedrijfenschede.nl
www.schildersbedrijfenchede.nl

Bij de voorzitter aan tafel

Bij de voorzitter aan tafel

Lex Pauka

Eind april zit ik bij Anneke Coops, de nieuwe wijkraadvoorzitter en spreken we over de belangrijkste dingen die het wijkbestuur bezighouden. Ik vroeg haar of ze niet erg schrok toen de nieuwe secretaris om gezondheidsreden zijn taak weer snel moest neerleggen. Dat wel, zegt ze, maar gelukkig is Vincent Hageman in dat gat gesprongen. Daarmee is het secretariaat weer bezet, en de gemiddelde leeftijd van het bestuur behoorlijk verlaagd. De meeste aandacht van de wijkraad gaat nu uit naar pogingen om een vaste ruimte voor de wijk te creëren. Een plek waar men binnen kan lopen voor een praatje bij een kop koffie, waar studenten kunnen studeren, de wijkraad kan vergaderen, waar ruimte is voor een repaircafé en voor de Gezellig en Veilig clubjes die nu ontstaan.

Bezuinigen
Die ruimte moet ook gebruikt kunnen worden als centraal punt waar je terecht kunt voor hulp bij calamiteiten, zoals we de gemeente hebben voorgesteld. Liefst in Robson, het centrale punt in de wijk. Gesprekken over een geschikte ruimte in Robson lopen nog en het is duidelijk dat de huur een behoorlijk deel van het wijkbudget gaat kosten. Dus proberen we andere subsidiebronnen aan te boren en te bezuinigen. We stoppen bijvoorbeeld met het gratis beschikbaar stellen van minibiebjes. En we denken aan bezuinigen op de wijkkrant. In plaats van vier papieren kranten straks misschien twee kranten op papier en twee kranten alleen digitaal op de website.

Wij hebben een vast punt, een Robson Hus nodig!
Welke kant dat financiële verhaal opgaat is nog niet helemaal duidelijk maar ons doel staat vast. We zorgen dat onze boodschap zo bij alle betrokken instanties aankomt dat hun subsidiepotjes open kunnen gaan. Ik vertrouw erop dat ik meer nieuws heb als we elkaar voor de volgende wijkkrant spreken.

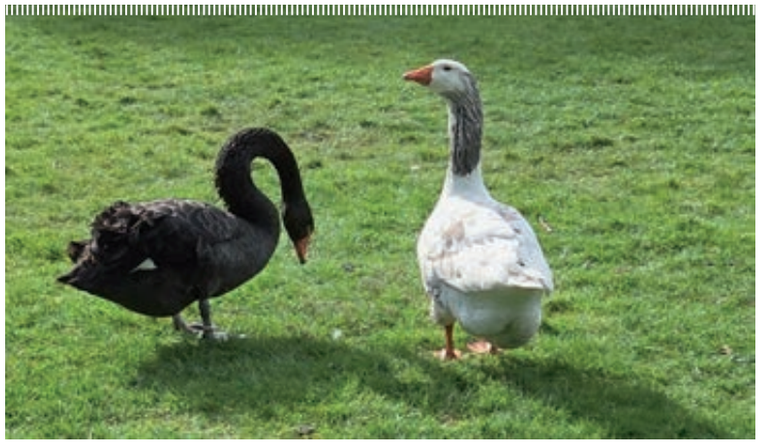

De zwarte zwaan en de witte gans

Gerard Wieffer

Al enige tijd is het zwarte zwanenkoppel in het Volkspark gehalveerd. Eentje mist. Is pleite. Allerlei geruchten doen de ronde. Zij of hij (want ja hoe herken je het vrouwtje en hoe herken je het mannetje) is vreemdgegaan. Had genoeg van de ander? Had genoeg van het park en al die fotograferende bezoekers? Of, als het een vrouwtjeszwaan is die van het toneel is verdwenen, zit misschien ergens verscholen onder bosjes en broedt op haar eieren. Of is tijdens een vlucht onwel geworden. Of, godbetert, aangevallen door een losgeslagen en loslopende hond. Onderzoek en navraag leert dat de ene zwarte zwaan is weggevlogen. Zonder een bericht achter te laten. Komt niet vaak voor bij zwanen dat er eentje vandoor gaat. De gans waarmee de zwaan nu zeer regelmatig wordt gezien blijkt weduwe te zijn. Zegt men. Ik heb een poging gedaan met beide vogels in gesprek te komen, maar ik word niet veel wijzer van het gegak en geblaas. Laat ze met rust zegt een opzichter in het park, hun woordvoerder. Dat doe ik dan maar. Ik blijf toch benieuwd of er uit dit stel nog kinderen zullen komen. Zwansen of Ganzwa's? Je weet het nooit. Houd ons op de hoogte als u iets moois ziet rondzwemmen of -waggelen.

Nieuw in de wijk: Tankstation Greenhouse

‘Samen een plek creëren waar iedereen zich welkom voelt’

Max Nab

In deze rubriek maken we kennis met mensen die nieuw zijn in de wijk. Hoe zijn ze hier terechtgekomen? Wat is hun eerste indruk? En wat hopen ze hier te vinden? Deze keer maken we kennis met Cultureel Vulpunt Tankstation.

Het is eind april en volop voorjaar. En net als in de natuur lijkt in het voormalige Ecocentrum Emma aan de Emmastraat 189 van alles te ontkiemen. Bij binnenkomst word ik begroet door een etensgeur die moeilijk te weerstaan is. In de ‘kas’ waar een aantal jaar geleden nog traditionele Indische gerechten het licht zagen, is een jongeman met pizzadeeg in de weer. Tussen het kneden door bekommert hij zich om de plakjes aubergine die op een grill liggen. “We gaan onze nieuwste aanwinst uitproberen”, legt hij uit, waarna hij knikt naar een enorme steenoven in de hoek van de werkbank.

Van achter uit de ruimte komt het geluid van een hamer op hout. Een stel legt de laatste hand aan een toren die van een afstandje lijkt op een vogelhuisje, maar zo groot is dat het vanaf hier meer op een ‘vogelvilla’ lijkt.

Ik ben op de nieuwe locatie van Cultureel Vulpunt Tankstation. Een creatieve, inclusieve en interculturele ontmoetingsplek die de afgelopen jaren naam heeft gemaakt in Enschede. Geïnspireerd op de welbekende kas achter het winkelpand noemen ze de nieuwe locatie ‘Tankstation Greenhouse’.

Workshops

Lars, Lucas en Margot vormen samen het bestuur. Als ik ze tref, hebben ze net een belangrijke afspraak met de gemeente gehad. “We hebben zojuist te horen gekregen dat we mogen starten met een deel van de activiteiten”, vertelt Margot enthousiast. Ze doelt op de workshops die ze vanaf 28 mei willen aanbieden. Yoga en Tai Chi bijvoorbeeld. Ook kun je hier terecht als je wil leren hoe je pizza of zuurdesembrood bakt. Het serveren van maaltijden, zoals ze graag willen, kan nog niet. Hiervoor is een horecavergunning nodig en die ontbreekt nu nog.

Tijdelijk onderkomen

Eerst naar de vraag hoe ze aan de Emmastraat terecht zijn gekomen. “We hebben altijd aan de Deurningerstraat gezeten”, vertelt Lars, “maar daar gaat De Woonplaats nieuwe woningen bouwen. Uiteindelijk keren we daar weer terug, maar we moesten dus op zoek naar een tijdelijk onderkomen.”

Dat tijdelijke onderkomen vonden ze hier, aan de Emmastraat. Hun eerste indruk van hun nieuwe pand en de buurt is goed. Zo is Margot bijvoorbeeld heel blij met de tuin aan de achterkant van het pand. Die hadden ze niet aan de Deurningerstraat. Ze ziet volop kansen. Voor mensen met groene vingers, maar zonder tuin. En dankzij de al bestaande moestuin kunnen ze koken met producten van eigen bodem.

De reacties uit de buurt op hun komst naar Emmastraat zijn over het algemeen positief, vertelt Lucas. Tien nieuwe vrijwilligers hebben zich al gemeld sinds ze hier zitten, zo vertelt hij. Al weet hij niet of ze ook allemaal uit de buurt komen. “Vrijwilliger worden is supermakkelijk. Mensen kunnen gewoon langskomen en zich melden. Dan voegen we je toe aan de groepsapp voor vrijwilligers.”

Zorgen

Er zijn tegelijk ook zorgen, vooral bij direct omwonenden. De vorige locatie kende ook muziekavonden. Met een open podium. Niet zelden tot in de late uurtjes. Wat betekent dat voor het woonplezier van mensen uit de buurt?
Margot snapt goed waar die zorgen vandaan komen, maar verwacht niet dat hun activiteiten voor geluidsoverlast zorgen. “We werken aan een programma dat past bij deze locatie. Met activiteiten als workshops, spelletjesavonden en tuinieren. Het verschuift dus meer van de avond naar overdag. Voor de muziekavonden kijken we nu naar andere locaties.”

Bakkerij

Het is improviseren en goed kijken naar wat wél kan. Iets dat je wel kan overlaten aan een creatief collectief als Tankstation. Zo openen ze binnenkort een bakkerij waar je zuurdesembrood kunt kopen. De inmiddels opgeleverde vogelvilla blijkt dan ook de afhaalkast voor het brood. Verder is de geef-en-neem-winkel al geopend voor bezoekers. Lucas: “Je vindt hier vooral servies en boeken. Op de vorige locatie hadden we die ook en dat liep erg goed.”
En terwijl we zien hoe de allereerste pizza’s voorzichtig richting het vuur geschoven worden, vertelt Margot nog wat ze hopen te bereiken aan de Emmastraat. “Samen een plek creëren, net als aan de Deurningerstraat, waar iedereen zich welkom voelt, en waar je laagdrempelig in contact komt met mensen met verschillende achtergronden en talenten.” Ze nodigt ook nadrukkelijk de directe buren uit om te ontdekken wat Tankstation allemaal te bieden heeft.

De pizza is klaar. Het is tijd om te proeven.

Een boek voor elk gevlucht kind

Alyze Bos

Op woensdagmiddag 29 april heb ik met veel plezier voor stichting ‘Een boek voor jou’ een workshop gegeven aan de kinderen in het AZC aan de Parkweg 155. ‘Een boek voor jou’ is een initiatief van illustrator en kinderboekenschrijver Marit Törnqvist. Het doel van de stichting is om gevluchte kinderen als welkomstcadeau een boek te geven met bekende verhalen uit de Nederlandse kinderliteratuur, in hun eigen taal. Zo kunnen ze meteen lekker lezen of zich laten voorlezen en bovendien maken ze kennis met onze kinderboekenschrijvers. Ongeveer twintig kinderen zaten geboeid te luisteren toen ik het verhaal Boer Boris en de olifant van Ted van Lieshout en Philip Hopman voorlas. Dankzij de prachtige tekeningen van Philip Hofman kun je al veel van het verhaal begrijpen zonder dat je goed Nederlands spreekt.
Maar het hielp enorm dat Sarah (de vrouw van Ali die ook voor de

Vervolg op pagina 6

wijkkrant schrijft) elke keer als ik een bladzijde had voorgelezen, dezelfde bladzijde voorlas uit de Arabische vertaling van het boek. Het is een grappig verhaal en ik zag veel lachende gezichten. Na het voorlezen hebben de kinderen tekeningen gemaakt over wat zij graag achter een laken aan de waslijn wilden ontdekken. Ook een olifant? Of toch iets anders? Veel kinderen konden al opschrijven wat zij hadden getekend.
Andere kregen een beetje hulp van mij en hebben zo een nieuw woord geleerd. Kirsten Olthuis van het COA zorgde voor limonade en wat lekkers. Na afloop kregen alle kinderen het boek in hun eigen taal. Het was een geslaagde middag. Met dank aan Sarah, Kirsten en stichting Een Boek voor jou.

Meer informatie over de stichting vind je op de website: www.eenboekvoorjou.nl.

Openbare wijkvergadering

Nog niet eerder vertoond, bijna 100 wijkbewoners op eerste openbare wijkvergadering van het jaar

Hieronder het verslag in vogelvlucht. Het complete verslag vindt u op www.hlvk.nl onder verslagen.

Lex Pauka

Hoe weerbaar is de wijk?
Wijkbewoonster Carissa Franken-Champlin, onderzoeker aan de UT, vertelt over haar onderzoek ‘Voel je thuis in de wijk’. Wil je meer weten? Stuur een mailtje aan c.j.champlin@hotmail.com, daar kun je ook laten weten dat je mee wilt doen met haar onderzoek.

Nieuwbouw in de Haaksbergerstraat?
Maaike Deterd van Domijn laat zien dat de twee verwaarloosde huizen op nummer 232 en 234, naast de Aldi, plaats maken voor zes een- en tweepersoons appartementen met een huurprijs van 765 euro per maand, exclusief energie- en servicekosten. De oplevering staat gepland voor de zomer van 2027. Voor meer zie www.hlvk.nl, klik op openbare verslagen en op het verslag van 19 maart 2026.

Gratis: 1750 euro voor isolatie
Bewoners van een huis met een slecht isolatielabel hebben van de gemeente een waardebon van 1750 euro gekregen. Michael Breit van de gemeente en Henk Vermeulen, energiecoach bij Enschede Energie, leggen uit wat je moet doen om deze subsidie te krijgen. Henk raadt iedereen aan om te beginnen met een gratis onafhankelijk isolatieadvies van Enschede Energie. Wat je meer wilt weten vind je op www.enschede-energie.nl Bellen kan ook: 053-2030422 en er is elke woensdag van 16:00 tot 17:00 uur een inloopspreekuur op de Klomp 17-19 in Enschede.

Wat gebeurt er in Memphis park?
Marijke van Hees legt uit dat de gemeente Enschede bepalend is als het gaat om wat er gebouwd mag worden op het stuk grond tussen Tromplaan en Emmastraat. Er moet nog veel onderzocht, besproken en beslist worden. Denk aan flora en fauna, stikstof, bodem, bomen, en waterhuishouding. Op basis van de inbreng van de omwonenden zijn er twee alternatieven ontwikkeld. De bewoners zelf zeggen daar weinig van terug te zien in de plannen. Marijke belooft in de volgende openbare wijkbijeenkomst opnieuw verslag te doen van de vorderingen in Memphis park. Voor meer zie www.hlvk.nl, klik op openbare verslagen en dan op het verslag van 19 maart 2026.

Komt de Zuiderspoorbeek boven water?
Sam Landman en Roy de Boer, gemeente Enschede, melden dat nog dit voorjaar in het Volkspark begonnen wordt met de aanleg van het deel van de beek dat vanuit onze wijk richting het Volkspark loopt. Niet iedereen is daar blij mee. Een bewoner vreest meer ratten, muizen, muggen en stankoverlast. Dat is afwachten vinden de gemeentemannen. Zij zeggen daar geen invloed op te hebben. Maar op de vraag van een bewoner over het gevaar van wateroverlast melden zij dat daar goede maatregelen tegen zijn genomen. Er komt een duiker.

Cultureel Vulpunt Tankstation
Chanella ter Haar stelt het Cultureel Vulpunt Tankstation aan de Emmastraat 189 voor aan de bewoners. Daar gaat nogal wat gebeuren. Er zijn plannen voor dynamische kunsttentoonstellingen, muziekoptredens, een geef-en-neem-winkel en misschien ook iets met lekker eten. De keuken staat er al. Omwonenden hebben zorgen over geluidsoverlast. Samen met de gemeente kijken zij hoe ze dat kunnen oplossen. Voor meer zie www.hlvk.nl, klik op openbare verslagen en op het verslag van 19 maart.

Gezellig en Veilig maakt vliegende start
Johan Jonker en Lex Pauka zijn ervan overtuigd dat het belangrijk is dat wijkbewoners elkaar beter leren kennen. Als het spannend wordt in de wijk, bijvoorbeeld door stroomuitval, wateroverlast, internetstoring of iets dergelijks, is het belangrijk dat je weet bij wie je moet zijn voor hulp. Met Gezellig en Veilig willen ze dat zo organiseren dat het voor iedereen aantrekkelijk wordt om mee te doen. Dus ook voor bewoners die niet zo’n groot netwerk hebben. De bezoekers reageren positief. Johan en Lex gaan naar huis met de eerste 13 aanmeldingen. Hoe dat verder gaat lees je elders in dit nummer.

Bedankt Connect-U!
Om 21:30 sluit de voorzitter de vergadering en bedankt zij Efrem Budak en Robin van der Mey voor de geweldige catering en gastvrijheid. Daarna wordt het met een drankje nog gezelliger.

Een eroscentrum voor onze gasten?

Stakende Italiaanse gastarbeiders © Beeldbank Stadsarchief

Artikel in Tubantia van 11 april 1973

Turk eiste en kreeg geld terug

ENSCHEDE — Door bemiddeling van de politie zijn gisteravond tegen kwart voor twaalf moeilijkheden in het pand Emmastraat 193, waar een aantal buitenlandse werknemers is gehuisvest, in de kiem gesmoord. De direct betrokkenen werden meegenomen naar het bureau, waar de affaire werd gereageld.

Volgens het verhaal had een 29-jarige Turk H. S. vier weken geleden 100 gulden betaald aan de 34-jarige R. P. F. K. uit Altstätte. Voor dat geld zou S. dan met de 19-jarige vrouw van K. naar bed mogen. Dat laatste was er niet van gekomen.

Vandaar dat S. gisteravond zijn geld terug wilde toen het echtpaar voor een, wat werd genoemd, „sex-party" aan de Emmastraat verscheen. K. zou dat hebben geweigerd, waarna de politie erbij werd gehaald. Op het bureau kreeg S. zijn 100 gulden alsnog terug. K. verklaarde het adres onlangs van een collega te hebben gekregen.

Dit verhaal sluit aan op het vorige artikel over de geschiedenis van de gastarbeiders in onze wijk.
Heeft u dat gemist? Ga naar hlvk.nl en klik op de wijkkrant.

Stakingen en Spaghetti-rellen

Hilde Agterbos

De eerste scheurtjes in de goede verhouding tussen gastarbeiders en wij, de autochtonen, ontstonden in de nazomer van 1961. 46 Spaanse arbeiders, die een bus hadden gehuurd om hun vakantie thuis te vieren, kwamen niet op tijd terug. Zij wensten de vierdaagse busreis niet als vakantiedagen te beschouwen en daarmee was er een conflict met de bedrijven geboren. Een conflict dat nog met een flinke uitbrander werd afgedaan.

Het wordt vechten
Kort daarna braken er gevechten uit tussen politie en marechaussee enerzijds en Italiaanse en Spaanse arbeiders uit Oldenzaal en Enschede anderzijds. De aanleiding was de weigering van het St. Jozefgebouw in Oldenzaal om Italianen toe te laten tot de danszaal. Volgens het bestuur veroorzaakten de Italiaanse gasten overlast op de dansvloer, met name richting jongedames, hetgeen leidde tot vechtpartijen met Nederlandse jongemannen. Ook in Enschedese horecagelegenheden waren groepen Italianen niet altijd welkom. Soms stond er zelfs een bordje voor het raam: "Verboden voor Italianen". Bovendien werden zij geregeld door nozems uitgescholden voor macaroni of spaghetti. Ook Spanjaarden voelden zich vaak gediscrimineerd in de horeca als ze werden aangezien voor Italianen. Dus verklaarden zij zich solidair met de Italianen. Het geweld nam toe. Ruiten sneuvelden, er werd geschopt en geslagen en café- en straatmeubilair moest het ontgelden. De rellen mondden uit in 'wilde' stakingen waarbij zo'n 2500 arbeiders betrokken waren. De Italiaanse consul moest eraan te pas komen om de gemoederen tot bedaren te brengen. 25 Spanjaarden gingen boos en teleurgesteld terug naar Spanje.

De politiek bemoeit zich ermee
Dus kwam er een Werkgroep Buitenlandse Arbeidskrachten met de opdracht een diepgaand onderzoek uit te voeren naar de welzijnsbeleving van de gastarbeiders. De aanbevelingen betroffen o.a. de aanstelling van een speciale maatschappelijk werker en de organisatie van verantwoorde vrijetijdsbesteding. Dat werd de opdracht voor het samenwerkingsverband van overheid, bedrijven en particulieren. Zo ontstond de Commissie Begeleiding Buitenlanders, later "Commissie Recreatie Buitenlandse Werknemers in Enschede" genoemd. Deze CRBWE zorgde ervoor dat Italianen en Spanjaarden hun eigen centro's kregen.

Breiende Spaanse echtgenote in bungalow achter de Van Dam fabriek © Fotoarchief Brusse

Frustraties
De centro's organiseerden cursussen, concerten en feesten. Sommige activiteiten sloegen beter aan dan andere, dus kwam de hulp van buitenlanders die al langer geïntegreerd waren goed van pas. Aankondigingen in de eigen taal ook. Maar, de hulp van Nederlanders kwam er meestal op neer dat de buitenlanders zich moesten aanpassen. Zo werden er door de CRBWE taalcursussen gegeven voor Italianen met een Nederlandse vrouw en omgekeerd. Toch bleven ondanks al die inspanningen de misverstanden bestaan. Vooral op sociaal, relationeel en seksueel gebied. Er was sprake van meer zedendelicten en meer geslachtsziekten onder de buitenlandse werknemers. Dat illegale prostitutie ook in onze wijk tot problemen leidde, blijkt uit bijgaand krantenartikel.

PAK produceert een nota
In het voorjaar van 1971 verschijnt er een nota over de situatie van buitenlandse werknemers, die veel stof doet opwaaien. De nota is van het PAK, Progressief Akkoord, een samenwerkingsverband van PvdA en de kleine linkse partijen PPR en PSP, vergelijkbaar met GroenLinksPvdA nu, zeg maar. In de nota wordt onder meer voorgesteld een eroscentrum op te richten. Of op minst geregelde prostitutie te organiseren speciaal voor de buitenlandse werknemers, enerzijds om het aantal geslachtsziekten te bestrijden en de seksuele en affectieve frustraties tegen te gaan. Waar dat eroscentrum moest komen en hoe dat eruit zou moeten zien wordt niet vermeld. Het PAK was met 19 zetels de grootste partij in de Enschedese gemeenteraad, maar had niet de meerderheid. En voor dit plan kreeg men de handen bij andere partijen niet op elkaar. Trouwens, ook de Stichting Buitenlandse Werknemers vond het geen goed idee. En de werknemers zelf? Hiernaar gevraagd, was hun antwoord: "Dat kunnen we heel goed zelf regelen!"

Hijsen van de Spaanse vlag bij het Centrum Buitenlandse Werknemers © Fotoarchief Brusse

Clubjes in de steigers

De eerste Gezellig en Veilig clubjes staan in de steigers

Van de redactie

Op 19 april zaten de mensen die mee willen doen aan het project Gezellig en Veilig bij elkaar in Connect-U. Anneke Coops, Manje en Nelly Dijkman, Carissa en Michel Franken, Rien en Anneke Jansen, Marieke van der Heijden, Gerard Wieffer, Mariël Rondeel, Max Nab, Jos van der Hoek, Johan Jonker, Lex Pauka en Vincent Hageman.

Gezellig en Veilig bij elkaar in Connect-U

Wat is ook alweer het doel van Gezellig en Veilig?
Wijkbewoners gelegenheid geven elkaar beter te leren kennen.
Dat kan door een aantal clubjes te vormen rond een bepaald thema. Denk aan het organiseren van spelletjesmiddagen of een knutselclub aan de ene kant en het opzetten van een technisch hulppunt voor antwoord op vragen rond computergebruik, woningisolatie en een repaircafé aan de andere kant. Het doel is dat wijkbewoners weten bij wie ze moeten zijn als het spannend wordt in HorstlandenVeldkamp door uitval van stroom, internet of problemen met drinkwater. Door veel verschillende activiteiten te organiseren met een hoog gezelligheidsgehalte wil Gezellig en Veilig ook aantrekkelijk zijn voor mensen die anders misschien met hun zorgen thuis blijven zitten.

Wat gaan we doen?
We stellen vast dat we een centraal punt nodig hebben. In Robson bijvoorbeeld.
Dus gaan we ons samen met het wijkraadbestuur inspannen om dat snel voor elkaar te krijgen.
Carissa Franken, als wijkbewoner en vanuit haar werk geïnteresseerd, wijst erop dat de keuze voor het Tankstation als alternatief voor het centrale punt in Robson kan betekenen dat er extra geld voor G&V beschikbaar komt.

We vormen de eerste clubjes!
Marieke, die al met haar buren aan het breien is, wil dat uitbreiden. Dat wordt dus de Knutselclub.
Max, Marieke, Rien, Michel en Johan vormen de groep die aan het werk gaat als de Club Techniek/Repaircafé. Gerard, Carissa, Lex en -onder voorbehoud- Mariël, kijken hoe ze meer mensen enthousiast krijgen voor de Club Cultuur. Vincent, Nelly, Anneke Jansen en Lex kijken wat er nodig is om te starten met Club Boeken/Lezen.
Johan heeft de WhatsApp-groep Gezellig en Veilig aangemaakt.

Heb je zin om mee te doen?
Wil je aansluiten bij een van de bestaande clubjes? Of wil je een nieuwe club starten? Meld je aan bij jonkerenschede@gmail.com of bij lex@pauka.nl.
Iedereen is welkom op zondag 31 mei van 15:00 tot 17:00 uur in Robson.
Daar spreken we elkaar over Gezellig en Veilig, laten we zien welke stappen we hebben gezet en hoe we verder gaan met de opzet van onze clubjes.

Op bezoek bij het repaircafé

Max Nab

Een paar jaar geleden ging ik met een kapotte stofzuiger naar een repaircafé in Twekkelerveld. Het leverde mij een werkende stofzuiger én een leuke ervaring op. Gratis en voor niets. Een plek waar je gratis kapotte spullen kan laten repareren, dacht ik, is dat misschien ook iets voor onze wijk? Met dat idee in mijn hoofd, nam ik een kijkje bij het repaircafé van de Zuiderspeelstuin.

“Ik heb geen verstand van naaimachines, maar ik ga mijn best doen”, verzekert Harm de vrouw die net met haar oude naaimachine tegenover hem is komen zitten. De felle lamp tussen de twee in zorgt voor extra licht.

Ik ben in de multifunctionele ruimte van de Zuiderspeeltuin aan de Kuipersdijk. Iedere woensdag tussen 13.30 en 16.00 uur is hier een repaircafé. Het team van vanmiddag bestaat uit zeven vrijwilligers. Vier mannen buigen zich over alles waar een stekker aan zit. Twee vrouwen voeren kledingreparaties uit. En dan is er nog een fietsenmaker, die kleine reparaties uitvoert aan wat hij nog ‘rijwielen’ noemt.

Bij de ingang zit Geesje. Hier ontvangt ze alle bezoekers. Ze laat me de vragenlijst zien, waarmee ze bijhouden hoeveel reparaties ze doen. Als ik vertel wat mij hier brengt, stuurt ze me door naar de koffietafel. Hier wachten mensen totdat ze aan de beurt zijn. Nou ja, wachten… ze kletsen. Wisselen uit wat hen hier heeft gebracht. Een tosti-ijzer dat niet meer heet wordt. Een bouwradio zonder geluid. Een te lange spijkerbroek.

“Hij lust”, verklaart de vrouw van de naaimachine.” We zijn terug bij Harm. “Laten we maar even kijken”, reageert hij. Hij buigt zich als een tandarts over zijn patiënt en mompelt wat in zichzelf. Of zou hij het toch tegen de machine hebben?

De fietsenmaker, Hein, heeft een rustige middag en kijkt geïnteresseerd mee. We zien hoe Harm behendig de machine hanteert. Met zijn ene hand schuift hij een lapje stof onder de naald, terwijl hij met zijn andere hand het voetpedaal bedient. “Dat kan weleens met de spanning van de draad te maken hebben”, merkt Hein op als hij de losse steek ziet verschijnen. “Daar hoor ik mijn vrouw soms over. Die heeft ook een naaimachine.”

Ik raak in gesprek met Ruud, de coördinator. Hij is het repaircafé in 2013 gestart met een aantal anderen. “Het idee komt uit Amsterdam”, vertelt hij. “Daar is het in 2009 begonnen en was het een groot succes. Met een paar mensen uit Enschede zijn we er gaan kijken. Daarna dachten we: dat kunnen wij ook, maar dan beter.” Sindsdien kun je aan de Kuipersdijk terecht om spullen te laten repareren. Gratis. Al zijn vrije giften altijd welkom, zo vertelt Ruud. Want het repaircafé houdt zijn eigen broek op en de kosten voor gereedschap zijn hoog.

Na al die jaren is het repaircafé nog altijd populair. “We krijgen 15 tot 40 mensen per week. Ongeveer 75 procent van de reparatiepogingen is succesvol.” Een brede grijns volgt. “Maar ik moet er wel bij zeggen dat de naaisters vaak 100 procent halen, die krikken het percentage behoorlijk op.”

Harm is ondertussen in de handleiding van de naaimachine gedoken, naarstig op zoek naar informatie over de draadspanning. Hij lijkt een aanknopingspunt gevonden te hebben. Hein en ik zien van een afstandje hoe hij het spoeltje uit de machine haalt en de draden bestudeert. “Hij is een van de besten hier”, fluistert hij me toe.

Als ik de ruimte in me opneem, valt het op hoe rustig het is. Rustig, maar niet stil. Alles en iedereen lijkt hier zijn plek te hebben. Zoals in de natuur. En net als in de natuur is er een duidelijke maar onzichtbare orde. Dat merk ik als ik Kenan tegenkom, de beheerder van de Zuiderspeeltuin. “Is die jas van u?” informeert hij als ik een rondje langs alle tafels maak. Hij wijst naar de jas die ik bij binnenkomst vluchtig over een stoel heb gehangen en wacht mijn antwoord niet af. “Daar hebben we de kapstok voor, meneer.”

En als ik een moment later, nippend aan mijn hete thee, de totale ontmanteling van een tosti-ijzer aan het volgen ben, verschijnt dezelfde vrolijke doch strenge Kenan weer aan mij. “Geen drinken in de buurt van de werktafel”, zegt hij.

Een glimlach volgt. “Daar hebben we de koffietafel voor, meneer.”
Terug naar Harm, die de eigenaar van de naaimachine bij zich roept. “Nou, probeert u het maar eens.”
Ze maakte van de gelegenheid gebruik om even de kunst af te kijken bij de afdeling kledingreparatie.
Ze snelt terug naar de tafel van Harm en neemt plaats achter haar naaimachine. Voorzichtig drukt ze het voetpedaal in. Op het ritme van het pulserende, mechanische geluid dat klinkt, verschijnen er nu strakke steken in de stof. “Jaaa, helemaal fantastisch!”, glundert ze. “Was het inderdaad de draadspanning?”

Toevallige ontmoetingen tussen mensen met verschillende achtergronden en vrijwilligers die van hun hobby een nog grotere hobby hebben gemaakt; iets zegt me dat in het repaircafé van de Zuiderspeeltuin veel meer wordt gerepareerd dan apparaten, kleding en fietsen. Het klinkt misschien vreemd, maar ik kan niet wachten tot mijn stofzuiger weer stukgaat.

Meedoen met het repaircafé?

Een aantal wijkbewoners verkent de mogelijkheden om ook in onze wijk een repaircafé te starten. Bent u goed in het repareren van apparaten, kleding of fietsen, en lijkt het u leuk om deze vaardigheden in te zetten om andere mensen te helpen?
Stuur dan een e-mail naar: maxjulian.nab@gmail.com.

Column

Rondje met het hondje

Alyze Bos

Succesvolle duo's zoals Susan & Freek, Bassie & Adriaan en Batman & Robin heb je in de hondenwereld ook. Ik weet niet of er in onze wijk zingende honden zijn, maar er lopen wel waakse duo's rond en grappige zijn er ook. Eén duo maakt me altijd aan het lachen. De ene hond is groot, de andere klein. Poes en Muis heten ze. Elke keer als ik hun namen hoor, schiet ik in de lach. 'Hoe hebben jullie die namen verzonnen?' vraag ik hun baasje. Zij vertelt dat Poes dol is op knuffelen en graag op schoot zit. Haar man riep een keer voor de grap dat hij geen hond was, maar een grote knuffelpoes. Vanaf dat moment noemden ze hem Poes. Muis heet Muis omdat zij zo'n spits snuitje heeft. Beide baasjes vinden het leuk om namen te verzinnen die iets over hun honden zeggen. Voor Muis hadden zij een hondje dat zij Vlinder noemden omdat haar oren op vlindervleugels leken. En voor Poes hadden zij een hond die zij Buffel noemden omdat het zo'n bakbeest was. Ik vind het creatief en erg grappig. Muis is een vondeling van het Roemeense platteland. Zij was niks gewend en moest stapje voor stapje aan de drukte in Enschede wennen. Zij is nog steeds voorzichtig, maar veel minder angstig dan in het begin. Dat Poes erbij is gekomen helpt ook. Poes komt uit Brabant. Hij is een kruising tussen een Grote Zwitserse Senner en een Benner Senner, maar vooral een gezelligheidsdier. Hij ging meteen de eerste avond tegen Muis aan liggen. Zij schrok zich rot, maar al snel vond zij het best gezellig. Het is drie jaar verder en de twee zijn onafscheidelijk. Elk avond houdt haar man (die zij gekscherend de Opperhond noemt) een speelkwartiertje met de honden. Zij rennen door het huis en de tuin achter een bal aan tot zij hijgend naast elkaar op de bank ploffen. Ik snap wel waarom Poes en Muis zo tevreden over straat lopen. Dit duo heeft het ongelofelijk goed getroffen. Met elkaar en met hun baasjes. Eerlijk gezegd ben ik 's avonds vaak te lui om met Guus een balletje te gooien. Maar knuffelen doen wij wel. Wat dat betreft hadden wij Guus ook Poes kunnen noemen.

Illustratie: Sjors Trimbach ©

De wijkraad

De wijkraad houdt u op de hoogte van wat er speelt in de wijk met de wijkkrant, via www.hlvk.nl, met flyers en op de openbare wijkvergaderingen.

Meer info over de wijk vindt u op www.hlvk.nl.

Wilt u iets onder de aandacht van de wijkbewoners brengen? Stuur een mailtje aan secretaris@hlvk.nl.

Bestuur

Voorzitter:
Anneke Coops

Secretaris:
Vincent Hageman

Penningmeester:
Edward Borggreve

Bestuursleden:
Marieke van der Heijden
Anne Lamers
Marco Rosema
Gerard Wieffer

Redactie wijkkrant/website:
Gerard Wieffer
Hilde Agterbos
Sjors Trimbach
Max Nab
Alyze Bos
Ali Fateh eirahman Mohamed
Lex Pauka

Vormgeving en realisatie:
Eelco Collou

Adverteren:
Info@collook.nl